

Publicerad 2010-10-13 12:42 av amandi

Min musa

Det var min musa som blev någon annans. Hon sjöng för någon annan. Hon som var som ett litet paket fylld av inspiration för den som redan var rätt kreativ, avlägsnade sig och vittra bort. Det var som att talangen andades ut i luften. Hon fångade den men släppte. Som att någon kom och serverade nya ögon, fler sinnen och ryckte bort grunden som redan var utlovad och lånad på obestämd tid. Det var som att hon skar sig på ett papper och fick ett sånt där litet jobbigt sår som bara dyker upp utan att man känner av det men som svider riktigt. Den som när sig på sin musa, som allt är avhängigt en kan lätt förblöda.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren amandi med Poeter.se id #35008 innehar upphovsrätten